

Şair

– Durdu ŞAHİN · 19 Ekim 2010

Cana can gülistanda, has şiirler dokuyan.
Kendini insan sayan, insan bilendir şair.
Hakikate adanmış, yürekleri okuyan,
Büyük kitaptır canlı, en saf gülendir şair.

Yüzünü çiçekleyen, gönlünü temizleyen,
Gülerek gür yürüyen, güle gelendir şair.
Sesinin yankısıyla, bereketi izleyen,
Bulduğunu dağıtan, yürek bölendir şair.

Korku nedir bilmeyen, mazlumları üzmeyen,
Kinini tez unutup, kökten silendir şair.
Yaşasın erdem deyip, kişiliksiz gezmeyen,
Dilini dilim dilim, halkça dilendir şair. Paylaşılrken kazanç, bölüşülürken miras
Koşarak yorulmayıp sona kalandır şair.
Şerlere, şerliklere, eylemeden asla pes,
Allah Allah diyerek, erce dalandır şair.

Zalimlere sert yumruk, gariplere dayanak,
Anlayana çok nazik, kibar olandır şair.
Ustalar divanında, olup sözlere uyak,
Mihrabın karşısında, durup solandır şair.

İman ile erdemle, ahlak ile bilgiyle,
Karanlıktan kurtulup, ışık bulandır şair.
Her insana saygıyla, her canlıya sevgiyle,
Yaklaşarak ilimle, gönle dolandır şair.

Durdu ŞAHİN